

Mål T-184/01

IMS Health, Inc. mot Europeiska gemenskapernas kommission

”Talan om ogiltigförklaring — Uppskov med verkställigheten och sedan upphävande av det ifrågasatta beslutet under pågående rättegång — Anledning saknas att döma i målet”

Förstainstansrättens beslut (femte avdelningen) av den 10 mars 2005 II - 819

Sammanfattning av beslutet

- 1. Talan om ogiltigförklaring — Talan mot ett beslut som först blivit föremål för uppskov med verkställigheten och sedan upphävande under pågående rättegång — Ingen rättsverkan som går sökanden emot — Talan har inte längre något föremål — Anledning saknas att döma i målet
(Artikel 230 EG)*

2. *Förfarande — Rättegångskostnader — Anledning saknas att döma i målet — Talan har inte längre något föremål på grund av att det ifrågasatta beslutet har upphävts — Förändring i de omständigheter som förelåg vid antagandet av detta beslut — Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad*
(Förstainstansrättens rättegångsregler, artikel 87.6)

1. Sökanden kan fortfarande ha ett berättigat intresse av att få en rättsakt som upphävts under rättegången ogiltigförklarad, om ogiltigförklaringen av denna rättsakt i sig kan få rättsverkningar.

När det har beslutats om uppskov med verkställigheten av det ifrågasatta beslutet har detta inte kunnat ha några rättsverkningar från det första uppskovet med verkställigheten fram till ikraftträdandet av det beslut varigenom det första beslutet upphävs så att talan saknar föremål, då beslutet under uppskovet inte har haft några rättsverkningar för sökanden, med följderna att det skall förklaras att det saknas anledning att döma i målet.

2. I ett fall då kommissionen under rättegången har återkallat ett beslut om ett förfarande enligt artikel 82 EG på grund av en förändring i de omständigheter som förelåg vid antagandet av det samma, det vill säga konkurrenssituationen, och då varken upphävningsbeslutet eller handlingarna i målet ger anledning att anse att kommissionen har medgett att beslutet var rättsstridigt med hänsyn till de invändningar som sökanden gjort, är det med hänsyn till omständigheterna skäligt att vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

(se punkterna 38, 40–41, 47 och 49)

(se punkterna 53 och 55)